

UCHWAŁA NR 2090/2011
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
z dnia 13 grudnia 2011 r.

**w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na
stanowiskach sędziego Sądu Najwyższego, obwieszonych
w Monitorze Polskim z 2011 r., Nr 63, poz. 603.**

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 i art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 126, poz. 714) Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła, że:

1. Pani sędzia Anna OWCZAREK zostanie przedstawiona Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego,
2. Pani sędzia Maria Grażyna SZULC zostanie przedstawiona Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego.

UZASADNIENIE

I

1. Na trzy wolne stanowiska sędziowskie w Sądzie Najwyższym w Izbie Cywilnej, obwieszzone w Monitorze Polskim z 2011 r., Nr 63, poz. 603 zgłosiły się dwie kandydatki: Pani sędzia Sądu Apelacyjnego w Warszawie Anna Owczarek i Pani sędzia Sądu Apelacyjnego w Warszawie Maria Grażyna Szulc.

2. Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa odbył w dniu 12 grudnia 2011 r. posiedzenie w przedmiocie przygotowania stanowiska do rozpatrzenia i oceny na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa kandydatów na te stanowiska sędziowskie. Zespół postanowił jednogłośnie rekomendować Radzie obie kandydatury.

Uzasadniając kandydaturę Pani sędzi Anny Owczarek Zespół podkreślił, że jest to odpowiednia Kandydatka do objęcia urzędu na stanowisku sędzi Sądu Najwyższego. Od początku swej pracy zawodowej orzeka w sprawach cywilnych. Posiada ugruntowaną, wszechstronną wiedzę z zakresu prawa cywilnego oraz znajomość poglądów doktryny i judykatury. Precyzyjnie referuje problemy prawne, a uzasadnienia orzeczeń redaguje w sposób jasny i logiczny. Wyróżnia ją bardzo dobra stabilność orzecznictwa. Pani sędzia Anna Owczarek jest ponadto cenionym wykładowcą na szkoleniach organizowanych dla aplikantów sądowych. Od wielu lat przewodniczy komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na aplikację adwokacką. W przeszłości była także egzaminatorem w komisjach przeprowadzających egzaminy sędziowskie i notarialne. Posiada duży autorytet wśród sędziów, z uwagi na swoją wiedzę prawniczą, sumiennosc, skromność i kulturę osobistą oraz umiejętnosc pracy w zespole. Nie bez znaczenia jest również praca Kandydatki w ramach delegacji w Ministerstwie Sprawiedliwosci, w departamentach Spraw Rodzinnych i Nieletnich, Nadzoru Sądowego oraz Spraw Cywilnych, a także fakt orzekania w ramach delegacji w Izbie Cywilnej Sądu Najwyższego. W celu podniesienia swoich kwalifikacji zawodowych Pani sędzia Anna Owczarek ukończyła w 2011 r. podyplomowe studia na Uniwersytecie Jagiellońskim w zakresie prawa własności intelektualnej, z wynikiem bardzo dobrym.

Rekomendując Radzie kandydaturę Pani sędzi Marii Grażyny Szulc Zespół stwierdził, że również Ona posiada ugruntowaną wiedzę z zakresu prawa cywilnego, wyróżnia się rzetelnym przygotowaniem i bogatym doświadczeniem zawodowym oraz umiejętnością pracy w zespole. Jest cenionym wykładowcą na szkoleniach organizowanych dla sędziów sądów okręgowych i rejonowych, aplikantów oraz asystentów sędziów. Przez wiele lat przewodniczyła komisjom egzaminacyjnym dla kandydatów na aplikację radcowską, adwokacką i referendarską. Pani sędzia cieszy się dużym autorytetem wśród innych sędziów. Ceniona jest za posiadaną wiedzę prawniczą, sumiennosc i kulturę osobistą. W 1991 r. była delegowana do pełnienia funkcji głównego specjalisty w Departamencie Sądów i Notariatu Ministerstwa Sprawiedliwosci, a w okresie od grudnia 2010 r. do lutego 2011 r. orzekała w ramach delegacji w Izbie Cywilnej Sądu Najwyższego.

W 2010 r., w celu podniesienia kwalifikacji zawodowych, ukończyła podyplomowe studia w zakresie ekonomii i prawa gospodarczego dla sędziów w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie.

II

1. Krajowa Rada Sądownictwa podjęła uchwałę, kierując się przedstawioną przez Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa rekomendacją, uwzględniającą przede wszystkim ocenę kwalifikacji kandydatów i kryteria wyrażone w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz w art. 22 § 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym.

Dorobek zawodowy Pani sędzi Anny Owczarek i Pani sędzi Marii Grażyny Szulc świadczy o wyróżniającym poziomie wiedzy prawniczej tych Kandydatek. W ocenie Rady są to jak najbardziej odpowiednie kandydatury do objęcia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego. W związku z tym Rada podzieliła w całości argumentację przedstawioną w stanowisku Zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 12 grudnia 2011 r.

2. Pani sędzia Anna Owczarek urodziła się 3 grudnia 1951 r. w Ostrowie Wielkopolskim. W 1973 r. ukończyła wyższe studia prawnicze, uzyskując tytuł magistra prawa.

Po odbyciu aplikacji sądowej, w 1975 r. złożyła egzamin sędziowski, po czym została mianowana asesorem sądowym w okręgu Sądu Wojewódzkiego w Kaliszu. Rada Państwa, uchwałą z dnia 4 października 1979 r., powołała Kandydatkę na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w Kaliszu. Uchwałą Rady Państwa z dnia 19 grudnia 1983 r. została powołana na stanowisko sędziego Sądu Wojewódzkiego w Kaliszu. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 stycznia 1995 r. została powołana na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

W latach 2007-2008 r. uczestniczyła w Podyplomowym Studium Prawa Cywilnego dla Sędziów Sądów Powszechnych i Prokuratorów organizowanym przez Krajowe Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury we współpracy z Instytutem Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk. W 2001 r. ukończyła studia podyplomowe w zakresie Prawa własności intelektualnej z wynikiem bardzo dobrym, prowadzone przez Uniwersytet Jagielloński.

Ocenę pracy Kandydatki sporządził sędzia Sądu Najwyższego Jan Górowski. W przekonaniu Pana sędziego, zwracającego w szczególności uwagę na okres delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości oraz delegowania do Sądu Najwyższego, Kandydatka wyróżnia się wysokim poziomem wiedzy prawniczej i spełnia wymagania oczekiwane od kandydatów na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Cywilnej. Pan sędzia

sporządzający ocenę kwalifikacyjną wskazał na budzącą pewne zastrzeżenia terminowość sporządzania uzasadnień przez Kandydatkę, jednocześnie jednak zaznaczył, że uzasadnienia te reprezentują wysoki poziom pod względem warsztatowym, merytorycznym i stylistycznym oraz cechuje je jasność wywodów. Podkreślił także wysoką jakość orzeczeń wydanych z udziałem Kandydatki, stwierdzając, że wyniki postępowania przed Sądem Najwyższym dotyczące spraw z Jej referatu są imponujące (jedynie w jednej sprawie zmieniono orzeczenie).

Kolegium Sądu Apelacyjnego w Warszawie na posiedzeniu w dniu 15 września 2011 r. jednogłośnie pozytywnie zaopiniowała powyższą kandydaturę. Podkreślono w szczególności fakt orzekania przez Kandydatkę od początku swej pracy zawodowej w sprawach cywilnych oraz posiadanie wszechstronnej i ugruntowanej wiedzy z zakresu prawa cywilnego oraz doskonałą znajomość poglądów doktryny. Dostrzeżono przy tym łatwość i precyzję referowania przez Kandydatkę problemów prawnych oraz jasność i logiczność redagowanych uzasadnień orzeczeń cechujących się ponadto wysoką stabilnością. Pani sędzia jest cenionym wykładowcą na szkoleniach organizowanych dla aplikantów sądowych. Od wielu lat przewodniczy Komisji Egzaminacyjnej dla kandydatów na aplikację adwokacką, była egzaminatorem w Komisjach do przeprowadzenia egzaminów sędziowskich i notarialnych. Posiada autorytet wśród sędziów.

Zgromadzenie Sędziów Izby Cywilnej Sądu Najwyższego w dniu 4 października 2011 r. zaopiniowało powyższą kandydaturę 22 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się” oraz przyznało 114 punktów poparcia.

Na posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego w dniu 29 listopada 2011 r. Kandydatka uzyskała 68 głosów „za”, 5 głosów „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”.

3. Pani sędzia Maria Grażyna Szulc urodziła się 16 maja 1952 r. w Warszawie. W 1975 r. ukończyła wyższe studia prawnicze, uzyskując tytuł magistra prawa.

Po odbyciu aplikacji sądowej, w 1977 r. złożyła egzamin sędziowski i w tym samym roku została mianowana asesorem sądowym okręgu Sądu Wojewódzkiego w Płocku. Uchwałą Rady Państwa z dnia 21 maja 1980 r. Kandydatka została powołana na stanowisko sędziego Sadu Rejonowego w Płocku, a uchwałą z dnia 18 lutego 1988 r. - na stanowisko sędziego Sądu Wojewódzkiego w Płocku. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 28 września 1990 r. została powołana na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

Studia Podyplomowe – Ekonomia i Prawo Gospodarcze dla sędziów w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie ukończyła z wynikiem bardzo dobrym.

Ocenę pracy Kandydatki sporządziła sędzia Sądu Najwyższego Iwona Koper. W przekonaniu Pani sędzi dotychczasowy przebieg służby sędziowskiej, duże doświadczenie zawodowe (Kandydatka była delegowana do Sądu Najwyższego i do Ministerstwa Sprawiedliwości) potwierdzają kwalifikacje Kandydatki do objęcia stanowiska sędziego Sądu Najwyższego. Podkreślając duży stopień trudności znacznej liczby spraw z referatu Kandydatki opisała pięć z nich, rozpoznanych przez Sąd Najwyższy, w których była referentem, zaś orzeczenie sądu apelacyjnego zostało zmienione bądź uchylone (z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania). W jednej ze spraw Sąd Najwyższy stwierdził przewlekłość postępowania w zakresie doręczenia wyroku stronie. Podkreśliła, że orzeczenia są prawidłowo opracowane, a ich uzasadnienia sporządzone z dużą starannością, cechują się jasnością wyводу i wysokim poziomem merytorycznym. Ponadto uzasadnienia w sprawach kasacyjnych spełniają stawiane im wymagania.

Kolegium Sądu Apelacyjnego w Warszawie na posiedzeniu w dniu 15 września 2011 r. jednogłośnie pozytywnie zaopiniowało powyższą kandydaturę. Podkreślono w szczególności, że Kandydatka jest cenionym wykładowcą na szkoleniach organizowanych dla sędziów okręgowych i rejonowych, aplikantów i asystentów sędziów oraz przewodniczyła Komisjom Egzaminacyjnym dla kandydatów na aplikację radcowską, adwokacką i referendarską. Posiada ugruntowaną wiedzę z zakresu prawa cywilnego zarówno materialnego jak i procesowego, zaś w pracy orzeczniczej wyróżnia się rzetelnym przygotowaniem i bogatym doświadczeniem zawodowym oraz umiejętnością pracy w zespole. Kolegium podniosło także, że Kandydatka jest osobą posiadającą autorytet wśród sędziów.

Zgromadzenie Sędziów Izby Cywilnej Sądu Najwyższego w dniu 4 października 2011 r. zaopiniowało powyższą kandydaturę 19 głosami „za”, 1 głosem „przeciw” i 2 głosami „wstrzymującymi się” oraz przyznało 87 punktów poparcia.

Na posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego w dniu 29 listopada 2011 r. Kandydatka uzyskała 71 głosów „za”, 2 głosy „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”.

4. Pozytywne oceny kwalifikacyjne, podkreślające, w szczególności wysoki poziom orzecznictwa oraz sporządzanych uzasadnień, a także dorobek dydaktyczny obu Kandydatek

świadczą o wyjątkowo wysokich umiejętnościach orzeczniczych posiadanych zarówno przez Panią sędzię Annę Owczarek jak i Panią sędzię Marię Grażynę Szulc.

Uwadze Rady nie uszły także zdecydowanie pozytywne oceny środowiska sędziowskiego – zarówno Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego, Zgromadzenia Sędziów Izby Cywilnej Sądu Najwyższego oraz Kolegium Sądu Apelacyjnego w Warszawie. W obu przypadkach okresy orzekania w ramach delegacji w Sądzie Najwyższym potwierdziły, że są to Kandydatki zdecydowanie wyróżniające się.

Te okoliczności spowodowały, że w trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 13 grudnia 2011 r.:

- na Panią sędzię Annę Owczarek oddano 17 głosów „za”, udzielając Jej kandydaturze jednogłośniego poparcia,
- na Panią sędzię Marię Grażynę Szulc oddano 17 głosów „za”, udzielając Jej kandydaturze jednogłośniego poparcia.

Mając powyższe na uwadze, Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła jak na wstępie.

Pouczenie

Od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności zaskarżonej uchwały z prawem. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Przewodniczącego Rady w terminie 14 dni od jej doręczenia.

Do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy o skardze kasacyjnej (art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o Krajowej Radzie Sądownictwa, Dz. U. Nr 126, poz. 714).

Przewodniczący

Krajowej Rady Sądownictwa

SSN Antoni Górski

